

At give til andre

Nøglevers: "Der vil altid være fattige i landet. Derfor befaler jeg dig at dele gavmildt med de fattige og med andre israelitter i nød."
5 Mosebog 15:11

Udvalgte skriftsteder:
Femte Mosebog 15:4-11

Femte Mosebog er blevet beskrevet som en sammenfatning af hele Guds lov. Næsten hele bogen gentager de bud og instrukser, som Gud havde givet israelitterne gennem Moses. Gud gav Israel sin lov som instrukser, som de skulle følge. Følgende ord fra Moses viser os, at Guds lov er en slags feltguide til, hvordan livet skal leves. "Herren befalede os at holde alle disse love og frygte Herren, vores Gud, til vores eget bedste, for at han kunne bevare os i live, som vi er i dag." Femte Mosebog 6:24

Det er på baggrund af Guds godhed, at han gennem Moses fortæller Israel, at fattigdom aldrig behøver at eksistere i Israel, hvis folket adlyder hans befalinger. Vores lektion er hentet fra et afsnit i Femte Mosebog, der fokuserer på forskellige instruktioner vedrørende tilbedelse. Det forrige kapitel opdeler dyr i rene og urene og giver instruktioner om afgivelse af tiende. Det følgende kapitel omhandler påskefesten () og andre højtider i israelitternes tilbedelseskalendar.

Femte Mosebog 15 kan ses som en forvarsel om Guds ord, der senere findes i Esajas 58:6-7, hvor han angiver, hvad han kræver af tilbedelsen: "Er det ikke den faste, jeg har valgt: at løsne ondskabens bånd, at ophæve de tunge byrder, at lade de undertrykte gå fri og at bryde hvert åg? Er det ikke at dele dit brød med den sultne og at bringe de fattige, der er udstødt, ind i dit hus; når du ser den nøgne, at du klæder ham og ikke skjuler dig for dit eget kød?"

Vores lektion skitserer den måde, hvorpå israelitterne skulle leve deres liv i tilbedelse af Gud. De skulle overholde sabbatåret hvert syvende år, hvor gæld skulle eftergives (5. Mosebog 15:1-3). De skulle åbne deres hjerter og hænder for dem i nød og give dem, hvad de manglede. (5. Mosebog 15:7-10). Der skulle ikke være nogen betingelser. Hvis der var et behov, skulle det opfyldes. Der ville ikke være fattige blandt dem, hvis de trofast overholdt Guds bud.

I Det Gamle Testamente satte Herren tydeligt jordisk velstand for øjnene af israelitterne som en belønning for lydighed og loyalitet over for ham og hans love. Dette har været en hindring for dem, der ikke anerkender den dispensatoriske forandring, der fandt sted på grund af Jesu tjeneste. Mange har fejlagtigt anvendt løftet om velstand på de kristne, og denne fejl har resulteret i forvirring.

Jordisk velstand i den nuværende tidsalder er ikke lovet til trofaste kristne. Lad os derfor udøve kærlighedens lov over for andre, som apostlen Johannes instruerer os: "Jesus Kristus gav sit liv for os. Og vi bør give vores liv for vores brødre og søstre. Hvis nogen har materielle ejendele og ser en bror eller søster i nød, men ikke har medlidenhed

med dem, hvordan kan Guds kærlighed da være i den person? Kære børn, lad os ikke elske med ord eller tale, men med handlinger og i sandhed." 1 Johannes 3:16-18